

Warszawa, 22 stycznia 2024 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO**

DOR.7110.360.2023.JOO

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm.), po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] od decyzji Wojewody Dolnośląskiego z 29 sierpnia 2023 r., Nr 43/23, znak: IF-AB.7840.2.31.2023.AK, w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z 29 sierpnia 2023 r., Nr 43/23, znak: IF-AB.7840.2.31.2023.AK, Wojewoda Dolnośląski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił DUON Dystrybucja Sp. z o.o. pozwolenia na budowę sieci gazowej średniego ciśnienia realizowanej w ramach zadania pn.: „Gazociąg śr/c Czeszów - Ujeździec Mały”.

Od powyższej decyzji Wojewody Dolnośląskiego z 29 sierpnia 2023 r., Nr 43/23, znak: IF-AB.7840.2.31.2023.AK, [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] wnieśli odwołanie do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Odwołanie zostało wniesione w terminie. W tym miejscu należy zauważyć, że [REDAKTOWANE] wnieśli odwołanie od ww. decyzji organu wojewódzkiego z 29 sierpnia 2023 r., Nr 43/23, znak: IF-AB.7840.2.31.2023.AK, „w całości”.

Po rozpatrzeniu powyższego odwołania oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Mając na uwadze argumentacji dotyczącej bezpodstawnego zakwalifikowania spornego zamierzenia jako inwestycji realizowanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r., poz. 924 ze zm.) należy wskazać, że w ocenie GINB powyższy zarzut nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 38 pkt 7 ww. ustawy, inwestycjami towarzyszącymi inwestycjom w zakresie terminalu są inwestycje operatora systemu dystrybucyjnego gazowego - budowa przyłączy i gazociągów stanowiących przyłączenia do systemu dystrybucyjnego gazowego jednostki wytwórczej lub jednostki kogeneracji należącej do odbiorcy końcowego dokonującego zakupu paliw gazowych, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, na potrzeby wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła w tych jednostkach wraz z infrastrukturą niezbędną do ich obsługi.

Stosownie do art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. z 2022 r., poz. 1385), przez operatora systemu dystrybucyjnego gazowego rozumie się przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją paliw gazowych lub energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym gazowym albo systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami gazowymi albo innymi systemami elektroenergetycznymi.

Przedsiębiorstwo energetyczne zgodnie z art. 3 pkt 12 ww. ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne z przedsiębiorstwo energetyczne - podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie: a) wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi lub b) przesyłania dwutlenku węgla, lub c) przeładunku paliw ciekłych, lub d) agregacji.

Jednostka kogeneracji, zgodnie z art. 3 pkt 35 ww. ustawy Prawo energetyczne, to wyodrębniony zespół urządzeń, który może wytwarzać energię elektryczną w kogeneracji, opisany poprzez dane techniczne.

Natomiast w myśl art. 3 pkt 43 Prawa energetycznego, jednostka wytwórcza, w to wyodrębniony zespół urządzeń należący do przedsiębiorstwa energetycznego, służący do wytwarzania energii i wyprowadzania mocy.

Jak wynika z analiz akt sprawy DUON Dystrybucja Sp. z o.o. to spółka prawa handlowego której przedmiotem działalności jest m.in. dystrybucja paliw gazowych w systemie sieciowym, wytwarzanie energii elektrycznej, handel paliwami gazowymi (zob. KRS dla DUON Dystrybucja Sp. z o.o.; Dział III, Rubryka I). Również jak wynika z dołączonej przez strony postępowania koncesji Nr PPG/69/3491/W/2/2001/MS wydanej dla DUON Dystrybucja Sp. z o.o. wynika, że przedmiotem działalności inwestora jest m. in dystrybucja paliw gazowych.

Mając na uwadze powyższe oraz zakres projektowanych robót, należy wskazać, że sporne zamierzenie stanowi realizację inwestycji operatora systemu dystrybucyjnego gazowego jakim jest DUON Dystrybucja Sp. z o.o.

Ponadto należy również zauważyć, że o realizacji spornego zamierzenia w oparciu o przepisy ww. specustawy została również wydana decyzja lokalizacyjna dla spornego zamierzenia.

Podsumowując powyższe, w ocenie GINB, zakwalifikowanie spornego zamierzenia jako inwestycji realizowanej w oparciu o przepisy ww. specustawy o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu nie narusza jej regulacji. Tym samym zarówno Wojewoda Dolnośląski, jak również GINB, jako organy administracji architektoniczno-budowlanej oceniając sporne zamierzenie zobligowane są do jej oceny w oparciu o przepisy Prawa budowlanego jak również ustawy szczególnej tj. ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Przechodząc do oceny zgodności spornego zamierzenia z ww. przepisami prawa należy wskazać, co następuje.

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2023 r., poz. 682 ze zm.), pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym

oraz temu kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestor – DUON Dystrybucja Sp. z o.o. – złożyła wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania działkami inwestycyjnymi.

Zgodnie z art. 15 ust. 5 ustawy z 24 kwietnia 2009 r., o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r., poz. 924 ze zm.), ilekroć w przepisach ustawy z 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane jest mowa o decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, rozumie się przez to także decyzję o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu.

Jak wynika z analizy akt sprawy inwestor uzyskał i do wniosku o wydanie decyzji o pozwoleniu na budowę dołączył decyzję Wojewody Dolnośląskiego z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu dla zadania pn.: „Gazociąg śr/c Czeszów - Ujeździec Mały”.

Tym samym należy wskazać, że inwestor dokonał czynności o których mowa w ww. art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 w zw. z art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego.

Odnosząc się do argumentacji odwołań dotyczącej braku zgody na prowadzenie robót budowlanych na nieruchomościach stanowiących własność odwołujących się, należy wskazać, że zgodnie z art. 20 ust. 14 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3 i 6a oraz w art. 24 ust. 1, na cele budowlane niezbędne do realizacji i eksploatacji inwestycji w zakresie terminalu.

Ustosunkowując się do zarzutu dotyczącego braku ostateczności ww. decyzji Wojewody Dolnośląskiego z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu, co w ocenie odwołujących uniemożliwia wydanie decyzji i pozwoleniu na budowę spornego zamierzenia, należy wyjaśnić, że decyzje administracyjne dopóki nie staną się ostateczne nie są wykonalne, chyba że zostanie im nadany rygor natychmiastowej wykonalności. W przedmiotowej sprawie rygor natychmiastowej wykonalności ww. decyzji lokalizacyjnej wynika wprost z art. 34 ust. 1 ww. ustawy z 24 kwietnia 2009 r., zgodnie z którym decyzje administracyjne, o których mowa w niniejszej ustawie, podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Należy przy tym wyjaśnić, że istotą natychmiastowej wykonalności decyzji administracyjnych w zakresie terminalu jest to, że decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji staje się od razu wykonalna i jednocześnie stanowi tytuł egzekucyjny, a wniesienie odwołania od takiej decyzji w terminie przez jakikolwiek podmiot trzeci nie wstrzymuje wykonania tej decyzji przez podmiot, który ją uzyskał i przystąpił na tej podstawie do realizacji poszczególnych etapów przedsięwzięcia (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 11 maja 2021 r., sygn. akt VII SA/Wa 533/21; wyrok WSA w Warszawie z 25 października 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 1687/18).

Wobec powyższego również zarzut dotyczący naruszenia art. 97 § 1 pkt 4 pkt k.p.a. tj. brak zawieszenia przez organ wojewódzki ww. postępowania w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z ww. art. 97 § 1 pkt 4 k.p.a., organ administracji publicznej zawiesza postępowanie

gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Jak natomiast wyjaśniono wyżej ww. decyzja lokalizacyjna, z uwagi na rygor natychmiastowej wykonalności, wywołuje wszelkie skutki prawne, zaś toczące się względem niej postępowanie odwoławcze nie stanowi zagadnienia wstępnego, o którym mowa w ww. przepisie. Stwierdzenie, że wynik innego postępowania może mieć wpływ na losy sprawy administracyjnej, nie daje jeszcze podstaw do zawieszenia postępowania, jeżeli w chwili orzekania możliwe jest rozpatrzenie sprawy przez organ i wydanie decyzji (zob. wyrok WSA w Szczecinie z 21 czerwca 2023 r., sygn. akt II SA/Sz 126/23).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu.

Sporne zamierzenie zgodne jest z postanowieniami ww. decyzji Wojewody Dolnośląskiego z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu.

Tym samym należy wskazać, że projektowana inwestycja spełnia wymogi o których mowa w art. 35 ust. 1 pkt 1a Prawa budowlanego.

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 1b Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Sporne zamierzenie nie stanowi inwestycji dla której wymagane jest uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w myśl przepisów art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r., o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 2 Prawa budowlanego, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanym.

Analiza akt sprawy nie wykazała aby projekt zagospodarowania terenu spornej inwestycji naruszał przepisy techniczno-budowlane w tym w szczególności te określone przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 26 kwietnia 2013 r., w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie (Dz. U. z 2013 r., poz. 640).

Stosownie do art. 35 ust. 1 pkt 4 i 4a Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych

a także przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego.

Jak wynika z analizy akt sprawy projekt został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające wymagane uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego.

Zarzuty odwołania dotyczące żądania zmiany trasy przebiegu spornego gazociągu pozostają bez wpływu na treść podjętego rozstrzygnięcia. Przebieg trasy spornego zamierzenia został ustalony na podstawie decyzji Wojewody Dolnośląskiego z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu. Stosownie do art. 15 ust. 2 ww. ustawy, decyzja o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu wiąże wojewodę wydającego pozwolenie na budowę. Innymi słowy GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej związany jest ustalonym na mocy ww. decyzji przebiegiem spornego zamierzenia. Jednocześnie należy wyjaśnić, że organy administracji architektoniczno-budowlanej, w toku postępowania o pozwolenie na budowę, nie mogą zmieniać ustalonej lokalizacji inwestycji jak również nie mogą badać zasadności przebiegu inwestycji liniowej z punktu widzenia oceny poszczególnych właścicieli nieruchomości pozostających w obszarze jej oddziaływania. O przebiegu inwestycji decyduje bowiem inwestor i autor projektu. Projekt zagospodarowania podlega weryfikacji tylko pod względem zgodności z przepisami prawa. Ewentualne pertraktacje ugodowe czy ich brak nie wpływają na ocenę projektu dokonywaną przez organ w sprawie o pozwolenie na budowę (zob. wyrok WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt VII SA/Wa 2489/18).

Zarzuty dotyczące prawidłowości wydania ww. decyzji lokalizacyjnej pozostają bez wpływu na treść przedmiotowego rozstrzygnięcia. GINB nie jest bowiem organem właściwym do oceny prawidłowości ww. decyzji. Natomiast jak już wskazano wyżej, jest nią w sposób bezwzględny związany.

Zgodnie z art. 35 ust. 4 Prawa budowlanego, w razie spełnienia wymagań określonych w ust. 1 oraz w art. 32 ust. 4, organ administracji architektoniczno-budowlanej nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Powyższy przepis nie dopuszcza jakiegokolwiek uznaniowości w sprawie wydania pozwolenia na budowę, ani możliwości uzależnienia wydania tego pozwolenia od spełniania dalszych warunków. Jeśli zatem organ oceni przedłożony projekt jako zgodny z prawem nie może odmówić wydania pozwolenia na budowę. Kompletność projektu budowlanego, jego sporządzenie i sprawdzenie przez osoby z odpowiednimi uprawnieniami, zgodność projektu z ustaleniami planu miejscowego, bądź warunkami zabudowy i innymi przepisami, w tym techniczno-budowlanymi oraz dysponowanie przez inwestora nieruchomością na cele budowlane, musi skutkować wydaniem decyzji pozytywnej.

Zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu, w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu wojewoda zezwala, w zakresie niezbędnym do realizacji inwestycji, na usunięcie drzew lub krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o ustaleniu lokalizacji inwestycji w zakresie terminalu. Zezwolenie nie jest wymagane na usunięcie drzew lub krzewów, o których mowa w art. 83f ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Do inwestycji w zakresie terminalu nie stosuje się przepisów rozdziału 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, z wyjątkiem art. 84-89 tej ustawy (ust. 1), wniosek o wydanie pozwolenia na budowę inwestycji w zakresie terminalu w przypadku, o którym mowa w ust. 1, dodatkowo zawiera: 1)

inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy; 4 2) plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu, w którym określa się przyczynę i termin zamierzonego usunięcia poszczególnych drzew lub krzewów, wielkość powierzchni, z której zostaną usunięte krzewy, oraz planowane nasadzenia zastępcze w rozumieniu art. 83b ust. 1 pkt 9 lit. a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (ust. 2), wojewoda może w pozwoleniu na budowę inwestycji w zakresie terminalu nałożyć obowiązek przesadzenia we wskazane miejsce drzew lub krzewów objętych zezwoleniem na usunięcie lub wykonania nasadzeń zastępczych w liczbie nie mniejszej niż liczba usuwanych drzew lub krzewów (ust. 3).

Jak wynika z akt sprawy, inwestor do wniosku o pozwolenie na budowę dołączył inwentaryzację znajdujących się na terenie objętym wnioskiem drzew i krzewów, na usunięcie których wymagane jest zezwolenie, z wyszczególnieniem gatunku, obwodu pnia drzewa mierzonego na wysokości 130 cm oraz przeznaczenia i dotychczasowego sposobu wykorzystania terenu, na którym rosną drzewa i krzewy oraz zawiera plan gospodarki zielenią, jako część projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Tym samym należy wskazać, że sporne zamierzenie zgodne jest z przepisami ww. art. 16 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia przez sporne zamierzenie art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego, należy wyjaśnić, że zgodnie z ww. przepisem obiekt budowlany jako całość oraz jego poszczególne części, wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając poszanowanie, występujących w obszarze oddziaływania obiektu, uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym zapewnienie dostępu do drogi publicznej.

Pojęcie "uzasadnionych interesów osób trzecich" powinno być interpretowane w sposób obiektywny, tj. zgodnie z regulującymi proces inwestycyjny przepisami, w tym techniczno-budowlanymi. Interesy te muszą zatem znajdować swoje umocowanie w przepisach prawa powszechnie obowiązującego. O naruszeniu interesów osób trzecich można mówić zatem jedynie wtedy, gdy zostały naruszone w tym względzie konkretne przepisy (zob. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 7 grudnia 2022 r., sygn. akt II OSK 3792/19). Ochrona uzasadnionych interesów osób trzecich nie może być jednak rozumiana w sposób absolutny. Nie chodzi bowiem o wszelkie utrudnienia, jakie może przynieść planowane przedsięwzięcie, a jedynie o takie, które mogą dotyczyć naruszeń 9 interesów prawnych a nie interesów faktycznych innych osób (zob. wyrok NSA z 21 grudnia 2021 r., sygn. akt II OSK 2290/21).

Z analizy akt sprawy nie wynika, aby sporne zamierzenie powodowało naruszenie uzasadnionych interesów osób trzecich, w tym w szczególności, aby uniemożliwiało skarżącym dostęp do drogi publicznej. Należy przy tym wskazać, że wywodzenie przez skarżących naruszenia ww. art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego w związku z naruszeniem prawa do korzystania z ich nieruchomości zgodnie z ich dotychczasowym przeznaczeniem, nie ma miejsca w przedmiotowej sprawie. Należy bowiem wyjaśnić, że to na podstawie nie decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz na podstawie decyzji lokalizacyjnej zostali oni ograniczeni w korzystaniu ze swoich

nieruchomości poprzez częściowe pozbawienie lub ograniczenie przysługujących im do tej pory praw właścicielski do nieruchomości stanowiących ich własność. Natomiast realizacja spornej inwestycji w zakresie w jakim nie dotyczy tych części nieruchomości, objętych ograniczeniami wynikającymi z ww. decyzji lokalizacyjnej, w ocenie GINB nie powoduje naruszenia interesów osób trzecich w rozumieniu ww. art. 5 ust. 1 pkt 9 Prawa budowlanego.

Ustosunkowując się do zarzutu naruszenia art. 7 (zasada prawdy obiektywnej) w zw. z art. 10 § 1 (zasada czynnego udziału stron w postępowaniu) oraz 80 k.p.a. (zasada swobodnej oceny dowodów) poprzez brak wyczerpującego zgromadzenia materiału dowodowego na skutek ustalenia, że na potrzeby lokalizacji inwestycji objętej ww. decyzją nie narusza ona ochrony interesów osób trzecich, podczas gdy lokalizacja tej inwestycji wykluczy możliwość jej zagospodarowania zgodnie z przeznaczeniem, wskazać należy, że GINB nie dopatrył się aby prowadzone przez Wojewodę Dolnośląskiego postępowanie w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę naruszało ww. regulacje kodeksu postępowania administracyjnego. W ocenie GINB zebrany materiał dowodowy jest kompletny i zawiera wyjaśnienia stanu faktycznego. Strony postępowania zostały informowane o toczącym się postępowaniu w przedmiocie udzielenia pozwolenia na budowę. Kwestia podnoszonego braku możliwości zagospodarowania nieruchomości stanowiących własność odwołujących się, nie wynika z samej decyzji o pozwoleniu na budowę, lecz z ww. decyzji lokalizacyjnej, która to swoim zakresem wprowadziła powyższe ograniczenia. GINB nie jest organem właściwym

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego naruszenia art. 1 Protokołu nr 1 do konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz przepisów kodeksu cywilnego dotyczących ochrony prawa własności należy ponownie wskazać, że o kwestiach dotyczących pozbawienia lub ograniczenia przysługujących odwołującym się do tej pory praw właścicielski nie decyduje decyzja o pozwoleniu na budowę, lecz wydana dla przedmiotowej inwestycji decyzja Wojewody Dolnośląskiego z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2, o ustaleniu lokalizacji inwestycji towarzyszącej w zakresie terminalu. Jednocześnie należy podkreślić, że GINB jako organ administracji architektoniczno-budowlanej nie jest uprawniony do oceny prawidłowości ww. decyzji z 30 stycznia 2023 r., Nr I-Pg-9/23, znak IF-PP.747.83.2022.GM2.

Wobec powyższego należało utrzymać w mocy ww. decyzję Wojewody Dolnośląskiego z 29 sierpnia 2023 r., Nr 43/23, znak: IF-AB.7840.2.31.2023.AK.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego (ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa). Wysokość wpisu od skargi na niniejszą decyzję wynosi 500 zł. Strona ma prawo ubiegać się w Sądzie o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. [REDACTED];
2. [REDACTED];
3. Inwestor;
- adresy według odrębnego wykazu znajdującego się w aktach;
4. pozostałe strony postępowania w formie zawiadomienia o wydaniu decyzji;
5. a.a.

Do wiadomości:

1. Dolnośląski Urząd Wojewódzki, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-153 Wrocław (epuap) z prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 12 ust. 1 ustawy z 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu (Dz. U. z 2023 r., poz. 924 ze zm.);
2. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, ul. J. Purkyniego 1, 50-155 Wrocław (epuap);
3. Urząd Gminy Trzebnica, pl. M. J. Piłsudskiego 1, 55-100 Trzebnica (epuap);
4. Urząd Gminy Zawonia, ul. Trzebnicka 11, 55-106 Zawonia (epuap);
5. Sekretariat